

Sygn. akt OSD 48 /13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____

z dnia 18 września 2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik
Sędziowie: r. pr. Elżbieta Wołosz
r. pr. Marek Sarnowski

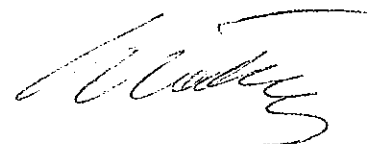
Protokolant: apl. radc. Wojciech Czerny

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Anity Woronieckiej

W sprawie skargi złożonej przez _____ na działalność radcy prawnego _____

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 01.07.2013 roku, sygn. akt _____ o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie;
- II. kosztami postępowania w kwocie 428,50 zł (*czterysta dwadzieścia osiem złotych 50/100*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20.06.2013 r. Pan [REDAKTOWANO], zam. ul. [REDAKTOWANO] złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] skargę na działania radcy prawnego [REDAKTOWANO] zarzucając mu nienależyte wykonywanie obowiązków określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. Z 2002 r., nr 123, poz. 1059 ze zm.) oraz naruszenie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Pan [REDAKTOWANO] w uzasadnieniu skargi wskazał, że radca prawny [REDAKTOWANO] zarekomendował Panu [REDAKTOWANO] wystąpienie do [REDAKTOWANO] z wnioskiem o rozłożenie należności czynszowej na raty, po czym po negatywnej odpowiedzi ze strony [REDAKTOWANO] w przedmiocie rozłożenia kwoty zadłużenia, radca prawny [REDAKTOWANO] reprezentujący [REDAKTOWANO] wystąpił z powództwem przeciwko Panu [REDAKTOWANO] o zapłatę zadłużenia. Pan [REDAKTOWANO] uznał takie zachowanie za nieetyczne i niezgodne z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 01.07.2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających i analizie materiału dowodowego, odmówił wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu wskazano, że radca prawny [REDAKTOWANO] nie naruszył przepisów ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W rezultacie dnia 13.07.13 r. Pan [REDAKTOWANO] złożył odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] z dnia 01.07.2013 r. wnosząc o zweryfikowanie poprawności rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym postanowieniu. W uzasadnieniu odwołania Pan [REDAKTOWANO] wskazał, iż argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] z dnia 01.07.2013 r. całkowicie pomija istotę sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pan [REDAKTOWANO], który zalegał z zapłatą czynszu [REDAKTOWANO], po rozmowie z radcą prawnym Panem [REDAKTOWANO] reprezentującym [REDAKTOWANO] postanowił zwrócić się do [REDAKTOWANO] z wnioskiem o rozłożenie należności czynszowej na raty. Pismem z dnia 22.04.2013 r. wystosował do [REDAKTOWANO] prośbę o rozłożenie kwoty zadłużenia na raty.

Dowód:

- pismo z dnia 22 kwietnia 2013 r. - w aktach sprawy
- przesłuchanie świadka radcy prawnego [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] nie wyraziła zgody na rozłożenie kwoty zadłużenia na raty w przedmiotowej sprawie, w związku z czym Pan [REDAKTOWANO] spłacił część zadłużenia przelewami z dnia 19.05.2013 r. na kwotę 800 zł oraz z dnia 21.05.2013 r. na kwotę 1.300 zł. Jednocześnie, dnia 19.05.2013 r. Pan [REDAKTOWANO] wniósł do [REDAKTOWANO] pismo o ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 22.04.2013 r.

Dowód:

- pismo z dnia 7 maja 2013 r. - w aktach sprawy

- pismo z dnia 19 maja 2013 r. - w aktach sprawy

Pismem z dnia 10.06.2013 r. Pan [REDAKTOWANE] otrzymał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04.06.2013 r. wydany przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] sygn. akt: [REDAKTOWANE]

Dowód:

- nakaz zapłaty z dnia 4 czerwca 2013 r. - w aktach sprawy

Pismem z dnia 20.06.2013 r. Pan [REDAKTOWANE] wniósł skargę do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] zarzucając mu nienależyte wykonywanie obowiązków określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. Z 2002 r., nr 123, poz. 1059 ze zm.) oraz naruszenie zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Dowód:

- skarga na działania radcy prawnego z dnia 20 czerwca 2013 r. - w aktach sprawy

Postanowieniem z dnia 01.07.2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających i analizie materiału dowodowego, odmówił wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu wskazano, że radca prawny [REDAKTOWANE] nie naruszył przepisów ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W rezultacie dnia 13.07.13 r. Pan [REDAKTOWANE] złożył odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 01.07.2013 r. wnosząc o zweryfikowanie poprawności rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym postanowieniu. Wskazując, że argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 01.07.2013 r. całkowicie pomija istotę sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, iż odwołanie Pana [REDAKTOWANE] nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 01.07.2013 r. w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE]. Analizując stan faktyczny, Sąd nie stwierdził podstaw do uznania odwołania za zasadne. W ocenie Sądu przeprowadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości i pozwala stwierdzić, że radca prawny [REDAKTOWANE] nie naruszył przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Do obowiązku radcy prawnego należało bowiem wykonywanie spoczywających na nim obowiązków wynikających z umowy pomiędzy nim a reprezentowaną [REDAKTOWANE]. Na radcy prawnym ciążył w tej sytuacji wręcz obowiązek podjęcia działań windykacyjnych mających na celu odzyskanie na drodze powództwa cywilnego należności od skarżącego. Składając pozew w przedmiotowej sprawie radca prawny działał na rzecz i w imieniu swojego klienta jako pełnomocnik

procesowy. Radca prawny zobowiązany jest do wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością. Radca prawny nie ponosi odpowiedzialności za decyzje podejmowane przez swojego klienta, a wręcz, jeśli są one zgodne z prawem, powinien je respektować i wykonywać. Zgodnie z art. 2 ustawy o radcach prawnych „Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana”. O skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego decyduje klient, a nie reprezentujący go radca prawny. Radca prawny Pan [REDAKTOWANO] nie ponosi odpowiedzialności za to, iż jego klient nie zdecydował się rozłożyć zaległości czynszowej na raty i podjął decyzję o wniesieniu powództwa o zapłatę należnej kwoty. Udzielenie skarżącemu informacji – skądinąd poprawnej i udzielonej w dobrej wierze – nie może stanowić podstawy do formułowania wobec radcy prawnego zarzutu celowego wprowadzenia w błąd aby obciążyć skarżącego kosztami procesu. W ocenie sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie potwierdził, że radca prawny działał w dobrej wierze, chcąc udzielić skarżącemu wskazówek co do jego ewentualnych działań mających na celu uniknięcie postępowania sądowego o zapłatę skierowanego przeciwko skarżącemu. W tym zakresie wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTOWANO] nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do pozytywnej motywacji radcy prawnego, który wskazał skarżącemu dłużnikowi swojego klienta, jak ten może postąpić, żeby chociaż podjąć próbę uniknięcia egzekucji w drodze postępowania cywilnego. Również zarzut skarżącego jakoby informacja radcy prawnego wprowadziła go w błąd, a gdyby tej informacji nie otrzymał, to spłaciłby zadłużenie wobec klienta radcy prawnego Sąd ocenił jako niezasadny mając na uwadze, że do dnia wydania postanowienia w niniejszej sprawie skarżący należności zaległej nadal nie uregulował.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił jak w sentencji.

Łączne koszty postępowania wyniosły 428,50 zł. Z uwagi na odmowę wszczęcia dochodzenia w sprawie koszty te ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych [REDAKTOWANO]

Pouczenie:

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.